

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 22 marca 1977 r.

Nr 9

TREŚĆ:
Poz.:

UMOWY MIĘDZYNARODOWE:

35 — Konwencja konsularna między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Włoską, podpisana w Rzymie dnia 9 listopada 1973 r.	77
36 — Oświadczenie rządowe z dnia 18 lutego 1977 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji konsularnej między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Włoską, podpisanej w Rzymie dnia 9 listopada 1973 r.	86
37 — Umowa pomiędzy Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rządem Republiki Włoskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania przychodów powstających z wykonywania żeglugi morskiej i powietrznej, podpisana w Rzymie dnia 9 listopada 1973 r.	87
38 — Oświadczenie rządowe z dnia 18 lutego 1977 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy pomiędzy Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rządem Republiki Włoskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania przychodów powstających z wykonywania żeglugi morskiej i powietrznej, podpisanej w Rzymie dnia 9 listopada 1973 r.	88

35

KONWENCJA KONSULARNA

między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Włoską
podpisana w Rzymie dnia 9 listopada 1973 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 9 listopada 1973 roku została podpisana w Rzymie Konwencja konsularna między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Włoską w następującym brzmieniu dosłownym:

KONWENCJA KONSULARNA

między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Włoską.

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Prezydent Republiki Włoskiej,

kierując się pragnieniem uregulowania stosunków konsularnych między Polską a Włochami i przyczynienia się przez to do rozwoju przyjaznych stosunków między obu krajami,

postanowili zawrzeć niniejszą Konwencję i w tym celu wyznaczyli swoich pełnomocników:

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:
Stefana Olszowskiego, Ministra Spraw Zagranicznych
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,

Prezydent Republiki Włoskiej:
Aldo Moro, Ministra Spraw Zagranicznych
Republiki Włoskiej,

którzy po wymianie swoich pełnomocnictw uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie zgodzili się na następujące postanowienia:

Artykuł 1

Definicje

Następujące wyrażenia mają dla celów niniejszej Konwencji niżej określone znaczenie:

a) wyrażenie «urząd konsularny» oznacza konsulat generalny, konsulat, wicekonsulat lub agencję konsularną;

b) wyrażenie «okręg konsularny» oznacza terytorium wyznaczone urzędowi konsularnemu dla wykonywania funkcji konsularnych;

c) wyrażenie «kierownik urzędu konsularnego» oznacza osobę wyznaczoną do działania w tym charakterze;

d) wyrażenie «urzędnik konsularny» oznacza każdą osobę, włącznie z kierownikiem urzędu konsularnego, wyznaczoną w tym charakterze do wykonywania funkcji konsularnych;

e) wyrażenie «pracownik konsularny» oznacza każdą osobę zatrudnioną w służbie administracyjnej lub technicznej urzędu konsularnego;

f) wyrażenie «członek personelu służby» oznacza każdą osobę zatrudnioną przy obsłudze pomieszczeń urzędu konsularnego;

g) wyrażenie «członek urzędu konsularnego» oznacza urzędników konsularnych, pracowników konsularnych i członków personelu służby;

h) wyrażenie «członek personelu konsularnego» oznacza urzędników konsularnych innych niż kierownik urzędu konsularnego, pracowników konsularnych i członków personelu służby;

i) wyrażenie «pomieszczenia konsularne» oznacza budynki lub części budynków i teren przyległy do nich, nie-

zależnie od tego, czyją są własnością, używane wyłącznie dla celów urzędu konsularnego;

j) wyrażenie «archiwa konsularne» oznacza wszystkie papiery, dokumenty, korespondencję, książki, filmy, taśmy magnetofonowe, rejestry urzędu konsularnego, materiał szyfrowy i kartoteki, jak również urządzenia przeznaczone do ich zabezpieczenia i przechowywania;

k) wyrażenie «członek rodziny» oznacza małżonka członka urzędu konsularnego oraz wstępnych, zstępnych, rodziców przysposabiających, dzieci przysposobione i rodzeństwo obojga małżonków, pod warunkiem że znajdują się na utrzymaniu członka urzędu konsularnego i wspólnie z nim zamieszkują. Jednakże w szczególnych przypadkach za członka rodziny może być uznana także inna osoba wskazana jako taka przez Państwo wysyłające i uznana w tym charakterze przez Państwo przyjmujące;

l) wyrażenie «statek» oznacza każde urządzenie pływające, uprawnione do podnoszenia bandery jednej z Umawiających się Stron; wyrażenie to nie obejmuje jednak okrętów wojennych.

Rozdział I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 2

Ustanawianie urzędów konsularnych

1. Urząd konsularny Państwa wysyłającego może być ustanowiony na terytorium Państwa przyjmującego jedynie za zgodą tego drugiego Państwa.

2. Siedzibę urzędu konsularnego i jego okręg konsularny ustalają Umawiające się Strony w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Późniejsze zmiany siedziby urzędu konsularnego lub okręgu konsularnego mogą być dokonane przez Państwo wysyłające jedynie za zgodą Państwa przyjmującego.

4. Uprzednia wyraźna zgoda Państwa przyjmującego jest również wymagana na otwarcie biura stanowiącego część istniejącego urzędu konsularnego poza jego siedzibą.

Artykuł 3

Właściwość terytorialna urzędu konsularnego

Funkcje konsularne wykonywane są w okręgu konsularnym; poza okręgiem konsularnym mogą być one wykonywane jedynie za zgodą Państwa przyjmującego.

Artykuł 4

Listy komisyjne i exequatur

1. Kierownik urzędu konsularnego może przystąpić do wykonywania swoich funkcji na mocy exequatur udzielonego mu przez Państwo przyjmujące po przedstawieniu drogą dyplomatyczną listów komisyjnych.

2. W listach komisyjnych powinny być wskazane imiona, nazwisko i ranga kierownika urzędu konsularnego, jak również klasa, siedziba i okręg urzędu konsularnego.

3. Przed otrzymaniem exequatur kierownik urzędu konsularnego może być tymczasowo dopuszczony przez Państwo przyjmujące do wykonywania swoich funkcji. W takim przypadku mają zastosowanie postanowienia niniejszej Konwencji.

Artykuł 5

Tymczasowy kierownik urzędu konsularnego

1. Jeżeli kierownik urzędu konsularnego nie może wykonywać swych funkcji lub jeżeli stanowisko kierownika

urzędu konsularnego nie jest obsadzone, jako kierownik urzędu konsularnego może przejściowo działać tymczasowy kierownik.

2. Imiona i nazwisko tymczasowego kierownika powinny być uprzednio notyfikowane przez przedstawicielstwo dyplomatyczne Państwa wysyłającego Ministerstwu Spraw Zagranicznych Państwa przyjmującego.

3. W czasie wykonywania przez tymczasowego kierownika jego funkcji postanowienia niniejszej Konwencji stosuje się do niego, tak jak do kierownika urzędu konsularnego. Państwo przyjmujące nie jest jednak obowiązane przyznać tymczasowemu kierownikowi ułatwień, przywilejów i immunitetów, z których korzystanie przez kierownika urzędu konsularnego uzależnione jest od warunków, jakich nie spełnia tymczasowy kierownik.

Artykuł 6

Zawiadamianie organów okręgu konsularnego

Z chwilą gdy kierownik urzędu konsularnego zostanie, choćby tymczasowo, dopuszczony do wykonywania swoich funkcji, Państwo przyjmujące niezwłocznie zawiadomi o tym właściwe organy okręgu konsularnego oraz zapewni zastosowanie niezbędnych środków w celu umożliwienia kierownikowi urzędu konsularnego wypełniania obowiązków służbowych oraz korzystania z ułatwień, przywilejów i immunitetów, przewidzianych w niniejszej Konwencji.

Artykuł 7

Notyfikacje dotyczące członków personelu konsularnego

1. Przedstawicielstwo dyplomatyczne Państwa wysyłającego notyfikuje Ministerstwu Spraw Zagranicznych Państwa przyjmującego imiona i nazwiska członków personelu konsularnego, rangę lub rodzaj ich obowiązków służbowych i — w odpowiednich przypadkach — obywatelstwo, jak również urząd konsularny, do którego zostali oni przydzieleni lub w którym mają być zatrudnieni. Notyfikacja powinna być dokonana w dniu przystąpienia przez nich do wykonywania obowiązków służbowych.

2. Członkom urzędu konsularnego będą wydawane przez właściwe organy Państwa przyjmującego odpowiednie dokumenty stwierdzające ich status lub zatrudnienie.

Artykuł 8

Obywatelstwo urzędników konsularnych

Urzędnikiem konsularnym może być tylko obywatel Państwa wysyłającego.

Artykuł 9

Uznanie za persona non grata

1. Państwo przyjmujące może w każdej chwili zawiadomić Państwo wysyłające, bez obowiązku podania motywów swojej decyzji, że urzędnik konsularny został uznany za persona non grata lub że którykolwiek inny członek personelu konsularnego jest osobą niepożądaną. W takim przypadku Państwo wysyłające obowiązane jest odwołać tę osobę.

2. Jeżeli Państwo wysyłające odmawia wypełnienia lub nie wypełnia w odpowiednim terminie obowiązku określonego w ustępie 1 niniejszego artykułu, Państwo przyjmujące może, w zależności od przypadku, albo cofnąć exequatur tej osobie, albo przestać uznawać ją za członka personelu konsularnego.

Artykuł 10

Zakończenie obowiązków służbowych członka urzędu konsularnego

Obowiązki służbowe członka urzędu konsularnego ulegają zakończeniu w szczególności w rezultacie:

- a) notyfikacji przez Państwo wysyłające Państwu przyjmującemu, że obowiązki służbowe danej osoby uległy zakończeniu;
- b) cofnięcia exequatur;
- c) notyfikacji Państwu wysyłającemu, że Państwo przyjmujące przestało uznawać daną osobę za członka personelu konsularnego.

Rozdział II

FUNKCJE KONSULARNE

Artykuł 11

Ogólny zakres działalności konsularnej

Urząd konsularny popiera swoją działalnością współpracę między Umawiającymi się Stronami w dziedzinie gospodarki, handlu, kultury, nauki, turystyki i sportu, przyczyniając się w ten sposób do rozwijania przyjaznych stosunków między obu krajami.

Artykuł 12

Ochrona interesów Państwa wysyłającego i jego obywateli

Kierownik urzędu konsularnego ochrania i broni wszelkich praw i interesów Państwa wysyłającego i jego obywateli, zarówno osób fizycznych, jak i prawnych, w granicach dozwolonych przez prawo międzynarodowe.

Artykuł 13

Reprezentowanie obywateli Państwa wysyłającego

Kierownik urzędu konsularnego uprawniony jest, z zastrzeżeniem przepisów procedury obowiązującej w Państwie przyjmującym, do reprezentowania obywateli Państwa wysyłającego albo podejmowania środków dla zapewnienia im właściwego zastępstwa przed sądami i innymi organami Państwa przyjmującego w celu spowodowania, zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego, zastosowania tymczasowych środków dla ochrony praw i interesów tych obywateli, którzy z powodu nieobecności lub innej przyczyny nie mogą we właściwym czasie bronić swoich praw i interesów.

Artykuł 14

Wydawanie paszportów i wiz

Kierownik urzędu konsularnego wydaje paszporty i wszelkie inne dokumenty podróży obywatelom Państwa wysyłającego, dokonuje w nich wpisów, jak również wystawia wizy i odpowiednie dokumenty osobom, które pragną udać się do Państwa wysyłającego.

Artykuł 15

Funkcje w sprawach dotyczących stanu cywilnego

1. Kierownik urzędu konsularnego uprawniony jest do sporządzania aktów stanu cywilnego dotyczących urodzeń i zgonów obywateli Państwa wysyłającego oraz wydawania wypisów, jak również odpowiednich zaświadczeń na podstawie ksiąg stanu cywilnego.

2. Kierownik urzędu konsularnego uprawniony jest do przyjmowania oświadczeń o wstąpieniu w związek małżeński w przypadkach, jeżeli obie osoby zawierające małżeństwo są obywatelami Państwa wysyłającego. Zobowiązany on jest niezwłocznie zawiadomić o tym właściwe organy Państwa przyjmującego.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie zwalniają obywateli Państwa wysyłającego od obowiązku stosowania się do prawa Państwa przyjmującego, dotyczącego zgłaszania urodzeń, ślubów i zgonów.

Artykuł 16

Funkcje notarialne i administracyjne

1. Kierownik urzędu konsularnego uprawniony jest do dokonywania następujących czynności:

a) rejestrowania obywateli Państwa wysyłającego, zamieszkałych lub przebywających czasowo w jego okręgu konsularnym;

b) przyjmowania, sporządzania lub poświadczania oświadczeń obywateli Państwa wysyłającego i wydawania dokumentów na podstawie tych oświadczeń;

c) sporządzania, poświadczania i przyjmowania na przechowanie testamentów obywateli Państwa wysyłającego;

d) sporządzania lub poświadczania umów zawartych między obywatelami Państwa wysyłającego, a także ich oświadczeń jednostronnych, jeśli te umowy lub oświadczenia nie są sprzeczne z prawem Państwa przyjmującego; jednakże kierownik urzędu konsularnego nie jest uprawniony do powyższych czynności, jeżeli umowy lub oświadczenia odnoszą się do nabycia, zmiany lub wygaśnięcia praw rzeczowych dotyczących nieruchomości położonych w Państwie przyjmującym;

e) sporządzania lub poświadczania umów między obywatelami Państwa wysyłającego z jednej strony a obywatelami Państwa przyjmującego lub obywatelami państwa trzeciego z drugiej strony, wówczas gdy umowy te mają być wykonane lub mają wywrzeć skutek prawny wyłącznie w Państwie wysyłającym, pod warunkiem że nie są one sprzeczne z prawem Państwa przyjmującego;

f) sporządzania i poświadczania tłumaczeń dokumentów;

g) poświadczania odpisów i fotokopii dokumentów;

h) poświadczania na wszelkiego rodzaju dokumentach podpisów obywateli Państwa wysyłającego, pod warunkiem że treść dokumentów nie jest sprzeczna z prawem Państwa przyjmującego;

i) legalizowania dokumentów sporządzonych lub poświadczonych w Państwie przyjmującym lub wysyłającym;

j) na wezwanie sądów lub innych organów Państwa wysyłającego przyjmowania zeznań od obywateli tego Państwa oraz doręczania im wszelkich pism tych sądów i organów;

k) przyjmowania do depozytu pieniędzy, papierów wartościowych, przedmiotów oraz dokumentów należących do obywateli Państwa wysyłającego lub dla nich przeznaczonych;

l) dokonywania wszelkich innych czynności, do których upoważniło go Państwo wysyłające, pod warunkiem że nie są one sprzeczne z prawem Państwa przyjmującego.

2. Dokumenty sporządzone, poświadczane lub zalegalizowane przez kierownika urzędu konsularnego zgodnie z prawem Państwa wysyłającego mają w Państwie przyjmującym taką samą moc prawną i dowodową jak dokumenty sporządzone, poświadczane lub zalegalizowane przez właściwe organy tego Państwa.

Artykuł 17

Zawiadomienia w sprawach spadkowych

1. W przypadku zgonu obywatela Państwa wysyłającego na terytorium Państwa przyjmującego właściwe organy tego drugiego Państwa zawiadomią o tym niezwłocznie urząd konsularny i przekażą mu bezpłatnie odpis aktu zgonu oraz wszelkie posiadane przez nich informacje o spadkobiercach, osobach uprawnionych do zachowku i zapisobiercach, o miejscu ich zamieszkania lub pobytu, o składzie masy spadkowej i o istnieniu testamentu. Organy te zawiadomią również urząd konsularny Państwa wysyłającego o przypadku, gdy posiadać będą informacje, że zmarły pozostawił spadek na terytorium państwa trzeciego.

2. W przypadku gdy spadkobierca, osoba uprawniona do zachowku lub zapisobierca, powołani do spadku otwartego na terytorium Państwa przyjmującego, są obywatelami Państwa wysyłającego, właściwe organy Państwa przyjmującego poinformują o tym niezwłocznie urząd konsularny Państwa wysyłającego.

Artykuł 18

Funkcje w sprawach spadkowych

1. Właściwe organy Państwa przyjmującego zawiadomią niezwłocznie urząd konsularny Państwa wysyłającego o środkach, jakie podjęły lub które mają być podjęte w celu zabezpieczenia i zarządzania spadkiem, który pozostał na terytorium Państwa przyjmującego po obywatelu Państwa wysyłającego.

2. Kierownik urzędu konsularnego uprawniony jest bezpośrednio lub przez swojego przedstawiciela do współdziałania przy przeprowadzaniu środków, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu. W szczególności jest on uprawniony do:

a) żądania opieczętowania i sporządzenia inwentarza mienia spadkowego oraz do obecności przy przeprowadzaniu tych czynności;

b) żądania informacji dotyczących istnienia testamentu oraz innych danych potrzebnych do odnalezienia osób uprawnionych do spadku;

c) składania do właściwych organów wniosków w sprawie zarówno wyznaczania zarządcy lub kuratora spadku, jak i zarządzania spadkiem.

3. Zarządca lub kurator spadku będzie udzielać kierownikowi urzędu konsularnego, na jego żądanie, wszelkich informacji dotyczących zarządzania spadkiem.

4. Uprawnienia kierownika urzędu konsularnego, przewidziane w ustępach 2 i 3 niniejszego artykułu, wygasają w momencie, w którym zostanie stwierdzone, iż brak jest osób uprawnionych do spadku, posiadających obywatelstwo Państwa wysyłającego, albo w momencie, w którym wszyscy spadkobiercy, uprawnieni do zachowku i zapisobiercy będą obecni lub reprezentowani.

Artykuł 19

Przedstawicielstwo w sprawach spadkowych

1. Jeżeli w mieniu spadkowym znajdującym się w Państwie przyjmującym, bez względu na to, jakie było obywatelstwo osoby zmarłej, jest zainteresowany obywatel Państwa wysyłającego, kierownik urzędu konsularnego, w którego okręgu konsularnym nastąpiło otwarcie spadku lub w którego okręgu ustanowiono zarząd tego spadku, uprawniony jest do reprezentowania takiego obywatela lub zapewnienia mu odpowiedniego zastępstwa przed sądami i innymi organami Państwa przyjmującego, w celu żąda-

nia, z zachowaniem wymagań przewidzianych w ustawach i innych przepisach Państwa przyjmującego, zabezpieczenia praw i interesów tego obywatela, gdy z powodu nieobecności lub z jakiegokolwiek innej przyczyny nie może on bronić we właściwym czasie swoich praw i interesów, oraz zastosowania w odniesieniu do tego mienia spadkowego środków przewidzianych w ustępach 2 i 3 artykułu 18.

2. Uprawnienia kierownika urzędu konsularnego, przewidziane w ustępie 1 niniejszego artykułu, wygasają w momencie, w którym zainteresowany obywatel Państwa wysyłającego będzie obecny lub reprezentowany.

Artykuł 20

Przekazywanie mienia spadkowego urzędowi konsularnemu

1. Jeżeli po zakończeniu postępowania spadkowego w Państwie przyjmującym mienie ruchome pochodzące ze spadku lub sumy pieniężne uzyskane ze sprzedaży mienia ruchomego lub nieruchomego przypadają spadkobiercy, osobie uprawnionej do zachowku bądź zapisobiercy, mającym miejsce zamieszkania w Państwie wysyłającym, którzy nie uczestniczyli w postępowaniu spadkowym i nie wyznaczyli swoich pełnomocników, wówczas mienie to lub sumy pieniężne uzyskane z jego sprzedaży zostaną przekazane, zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego, urzędowi konsularnemu Państwa wysyłającego w celu doręczenia spadkobiercy, osobie uprawnionej do zachowku lub zapisobiercy, pod warunkiem że:

a) długi spadkowe zgłoszone w terminie określonym przez ustawy i inne przepisy Państwa przyjmującego zostały zapłacone lub zabezpieczone;

b) podatek spadkowy został zapłacony lub zabezpieczony.

2. W przypadku zgonu obywatela Państwa wysyłającego, przebywającego czasowo na terytorium Państwa przyjmującego, pieniądze, przedmioty i kosztowności, które zmarły miał ze sobą, zostaną przekazane, po pokryciu kosztów zamieszkania i utrzymania oraz pogrzebu, urzędowi konsularnemu Państwa wysyłającego, z wyjątkiem tych przedmiotów, które zostały nabyte w Państwie przyjmującym i w chwili zgonu objęte były zakazem wywozu.

Artykuł 21

Funkcje w sprawach opieki i kurateli

1. W przypadku potrzeby ustanowienia opiekuna lub kuratora dla osoby będącej obywatelem Państwa wysyłającego, jak również kuratora majątku osoby nieobecnej będącej obywatelem tego Państwa organy Państwa przyjmującego zawiadomią niezwłocznie o tym urząd konsularny Państwa wysyłającego.

2. Kierownik urzędu konsularnego może zwracać się do właściwych organów Państwa przyjmującego w celu ustanowienia opiekuna lub kuratora nad obywatelem Państwa wysyłającego bądź kuratora nad majątkiem osoby nieobecnej, będącej obywatelem tego Państwa.

Artykuł 22

Udzielanie pomocy w sprawach żeglugi

1. W przypadku gdy statek Państwa wysyłającego przybędzie do portu lub korzysta z postoju w miejscu zakotwiczenia znajdującym się w okręgu konsularnym, kierownik urzędu konsularnego uprawniony jest do udzielania statkowi i jego załodze wszelkiej pomocy oraz do wykonywania swoich funkcji w stosunku do żeglugi, statku i jego załogi, zgodnie z prawem Państwa przyjmującego.

2. W tym celu kierownik urzędu konsularnego może, bez przeszkód ze strony organów Państwa przyjmującego:

- a) wejść na pokład statku, skoro tylko statek zostanie odprawiony;
- b) porozumiewać się z kapitanem i innymi członkami załogi;
- c) przyjmować wizyty kapitana oraz innych członków załogi.

3. Właściwe organy Państwa przyjmującego udziela pomocy kierownikowi urzędu konsularnego, jeżeli zażąda on takiej pomocy w związku z wykonywaniem swoich funkcji.

Artykuł 23

Funkcje nadzoru i kontroli w odniesieniu do statku

1. Kierownik urzędu konsularnego uprawniony jest do:

- a) przesłuchiwanie kapitana i innych członków załogi statku Państwa wysyłającego w celu uzyskania informacji o statku, ładunku oraz przebiegu i celu podróży, sprawdzenia dokumentów statku oraz w ogólności do ułatwienia przybycia i wyjścia statku;
- b) rozstrzygania sporów między kapitanem a innymi członkami załogi oraz do stosowania środków niezbędnych do utrzymania porządku i dyscypliny na pokładzie statku Państwa wysyłającego, z wyjątkiem przypadków określonych w artykule 24;
- c) podejmowania czynności związanych z angażowaniem i zwalnianiem kapitana i innych członków załogi;
- d) przyjmowania lub sporządzania oświadczeń, wydawania świadectw i dokumentów dotyczących statku, sporządzania aktów bądź innych dokumentów przewidzianych przez prawo Państwa wysyłającego, odnoszących się do rejestracji statku, własności statku lub innego prawa rzeczowego na tym statku;
- e) przyjmowania zeznań od kapitana i innych członków załogi zgodnie z prawem Państwa wysyłającego;
- f) podejmowania czynności związanych z zapewnieniem leczenia, pobytu w szpitalu oraz powrotu kapitana i innych członków załogi statku do Państwa wysyłającego;
- g) dokonywania wszelkich czynności przewidzianych przez prawo Państwa wysyłającego w sprawach żeglugi, pod warunkiem że nie są one sprzeczne z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego.

2. Kierownik urzędu konsularnego zapewnia pomoc prawną kapitanowi i innym członkom załogi statku Państwa wysyłającego.

Artykuł 24

Dopuszczalność interwencji organów Państwa przyjmującego

Organy Państwa przyjmującego nie będą interweniować w jakiegokolwiek sprawie wynikłe na pokładzie statku Państwa wysyłającego, chyba że nastąpią na nim wydarzenia, które mogłyby zakłócić porządek publiczny w porcie lub na lądzie lub w które są zamieszane osoby spoza załogi statku.

Artykuł 25

Ochrona statku i załogi

1. Jeżeli właściwe organy Państwa przyjmującego zamierzają przeprowadzić na pokładzie statku Państwa wysyłającego dochodzenie, przesłuchać, aresztować lub poddać jakimkolwiek innym formom ograniczenia wolności

osobistej kapitana lub innych członków załogi, zastosować środki zmierzające do zaspokojenia roszczeń lub praw albo zastosować jakiekolwiek środki przymusu w stosunku do statku Państwa wysyłającego lub w stosunku do znajdującego się na tym statku ładunku będącego własnością tego Państwa lub jego obywatela, wówczas urząd konsularny tego Państwa powinien być zawiadomiony o tym uprzednio w takim czasie, aby kierownik urzędu konsularnego mógł być obecny przy tych czynnościach. W przypadkach nagłych urząd konsularny powinien być zawiadomiony w toku tych czynności lub tak wcześnie, jak to tylko jest możliwe; organy Państwa przyjmującego poinformują niezwłocznie kierownika urzędu konsularnego o dokonanych podczas jego nieobecności czynnościach i o zastosowanych środkach.

2. Właściwe organy Państwa przyjmującego poinformują niezwłocznie urząd konsularny Państwa wysyłającego o aresztowaniu kapitana lub innego członka załogi statku tego Państwa lub zastosowaniu wobec nich jakiegokolwiek innej formy ograniczenia wolności osobistej na lądzie.

3. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu nie mają zastosowania przy odprawach dokonywanych przez organy Państwa przyjmującego w zakresie kontroli celnej, dewizowej, paszportowej i sanitarnej.

Artykuł 26

Awaria i zatonięcie statku

1. W przypadku gdy statek Państwa wysyłającego ulegnie uszkodzeniu, osiadzie na mieliźnie lub zatoni na wodach wewnętrznych lub na morzu terytorialnym Państwa przyjmującego, właściwe organy Państwa przyjmującego zawiadomią o tym niezwłocznie najbliższy miejsca wypadku urząd konsularny Państwa przyjmującego oraz poinformują o środkach, jakie podjęły dla zapewnienia ratunku i ochrony statku, załogi, pasażerów, ładunku i zaopatrzenia.

2. Organy Państwa przyjmującego udziela również kierownikowi urzędu konsularnego pomocy, jaka będzie konieczna dla podjęcia odpowiednich środków, w przypadku gdy statek uległ uszkodzeniu, osiadł na mieliźnie lub zatonął, i zaproszą go do wzięcia udziału w ustalaniu przyczyny wypadku i zbieraniu dowodów, zgodnie z prawem Państwa przyjmującego.

3. Kierownik urzędu konsularnego uprawniony jest do zwracania się do organów Państwa przyjmującego o podjęcie odpowiednich środków dla ratowania i ochrony statku, załogi, pasażerów, ładunku i zaopatrzenia.

4. Jeżeli właściciel statku lub inna osoba upoważniona do działania w jego imieniu nie jest w stanie wydać niezbędnych zarządzeń w odniesieniu do statku, który uległ uszkodzeniu, osiadł na mieliźnie, zatonął lub któremu grozi zatonięcie, bądź w odniesieniu do ładunku i zaopatrzenia pochodzącego z tego statku, kierownik urzędu konsularnego uprawniony jest do wydawania takich zarządzeń.

5. Od statku, który uległ wypadkowi, ani od jego ładunku, ani od zaopatrzenia nie będą pobierane żadne opłaty celne, chyba że statek ten, ładunek lub przedmioty zaopatrzenia zostaną przeznaczone do obrotu w Państwie przyjmującym.

6. Postanowienia niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio w przypadkach, gdy ładunek, jego część lub zaopatrzenie przewożone na statku jakiegokolwiek państwa stanowi własność Państwa wysyłającego lub jego obywatela.

Artykuł 27

Funkcje odnoszące się do żeglugi powietrznej

Postanowienia artykułów 22, 23, 24, 25 i 26 mają odpowiednie zastosowanie do żeglugi powietrznej, pod warunkiem że nie są one sprzeczne z umowami międzynarodowymi wiążącymi obie Umawiające się Strony.

Artykuł 28

Wywóz wartości dewizowych i innego mienia

Wartości dewizowe i inne mienie, przyjęte przez kierownika urzędu konsularnego w związku z wykonywaniem funkcji konsularnych, mogą być wywiezione z Państwa przyjmującego jedynie zgodnie z ustawami i innymi przepisami tego Państwa.

Rozdział III

UŁATWIENIA, PRZYWILEJE I IMMUNITETY DOTYCZĄCE URZĘDÓW KONSULARNYCH

Artykuł 29

Ułatwienia dla działalności urzędu konsularnego

Państwo przyjmujące udziela wszelkich ułatwień dla wykonywania przez urząd konsularny jego działalności.

Artykuł 30

Używanie flagi i godła państwowego

1. Na budynku, w którym mieści się urząd konsularny, oraz na rezydencji kierownika urzędu konsularnego może być wywieszana flaga Państwa wysyłającego. Flaga Państwa wysyłającego może być również umieszczana na środkach transportu kierownika urzędu konsularnego, w czasie gdy są one używane do celów służbowych.

2. Godło Państwa wysyłającego wraz z tablicą z odpowiednim napisem, oznaczającymi urząd konsularny, w językach urzędowych tego Państwa i Państwa przyjmującego, mogą być umieszczane na zewnętrznym ogrodzeniu i zewnętrznej ścianie budynku, w którym mieści się urząd konsularny, jak również przy wejściu do urzędu konsularnego.

Artykuł 31

Pomieszczenia

1. Państwo przyjmujące powinno ułatwiać nabycie, zgodnie ze swoimi ustawami i innymi przepisami, na swoim terytorium przez Państwo wysyłające pomieszczeń niezbędnych dla urzędu konsularnego bądź pomóc temu Państwu w uzyskaniu w inny sposób takich pomieszczeń.

2. Państwo przyjmujące powinno również, w razie potrzeby, pomóc urzędowi konsularnemu w uzyskaniu odpowiednich mieszkań dla jego członków.

Artykuł 32

Nietykalność pomieszczeń konsularnych

1. Pomieszczenia konsularne są nietykalne. Organy Państwa przyjmującego nie mogą wkraczać do pomieszczeń konsularnych, chyba że kierownik urzędu konsularnego, osoba przez niego wyraźnie wyznaczona lub szef przedstawicielstwa dyplomatycznego Państwa wysyłającego wyrazi na to zgodę. Zgoda ta może być jednak domniemana w przypadku pożaru lub innego wypadku wymagają-

cego podjęcia niezwłocznych czynności ochronnych, bez uszczerbku dla postanowień artykułu 35 niniejszej Konwencji.

2. Państwo przyjmujące podejmie wszelkie stosowne środki dla ochrony pomieszczeń konsularnych przed jakimkolwiek wtargnięciem lub szkodą oraz dla zapobieżenia jakimkolwiek zakłóceniu spokoju urzędu konsularnego lub uchybieniu jego godności.

3. Postanowienia niniejszego artykułu stosuje się także do pomieszczeń przeznaczonych wyłącznie na rezydencję kierownika urzędu konsularnego, pod warunkiem że znajdują się one w tym samym budynku lub na tym samym terenie, na którym znajdują się pomieszczenia konsularne.

Artykuł 33

Zwolnienie od rekwizycji

Pomieszczenia konsularne i pomieszczenia przeznaczone wyłącznie na rezydencję kierownika urzędu konsularnego, ich urządzenia, mienie urzędu konsularnego i jego środki transportu nie podlegają żadnej formie rekwizycji dla jakichkolwiek celów. Jeżeli dla celów obrony narodowej lub użyteczności publicznej niezbędne jest wyłączenie, powinny być przedsięwzięte wszelkie możliwe środki w celu uniknięcia utrudnienia w wykonywaniu funkcji konsularnych; Państwu wysyłającemu powinno być w takim przypadku wypłacone niezwłocznie odpowiednie i efektywne odszkodowanie.

Artykuł 34

Zwolnienia pomieszczeń konsularnych od podatków i opłat

1. Pomieszczenia konsularne i rezydencja kierownika urzędu konsularnego, których właścicielem lub najemcą jest Państwo wysyłające lub jakakolwiek osoba działająca w jego imieniu, zwolnione są od wszelkich opłat i podatków państwowych, regionalnych, prowincjonalnych lub komunalnych, z wyjątkiem opłat należnych za świadczenie określonych usług.

2. Zwolnienia przewidziane w ustępie 1 niniejszego artykułu stosują się także do:

a) umów i aktów dotyczących nabycia lub najmu nieruchomości określonych w ustępie 1 niniejszego artykułu;
b) nabycia lub użytkowania środków transportu, mebli i innego wyposażenia przeznaczonego wyłącznie do użytku urzędu konsularnego.

3. Zwolnień przewidzianych w niniejszym artykule nie stosuje się do opłat i podatków, którym na podstawie ustaw i innych przepisów Państwa przyjmującego podlega bezpośrednio lub pośrednio osoba zawierająca umowę z Państwem wysyłającym lub z osobą działającą w jego imieniu.

Artykuł 35

Nietykalność archiwów i dokumentów konsularnych

Archiwa i dokumenty konsularne są nietykalne w każdym czasie i niezależnie od tego, gdzie się znajdują. W archiwach konsularnych powinny być przechowywane jedynie dokumenty urzędowe.

Artykuł 36

Swoboda poruszania się

Z zastrzeżeniem ustaw i innych przepisów dotyczących stref, do których wstęp ze względu na bezpieczeństwo państwa jest zabroniony lub ograniczony, Państwo przyjmujące

jące zapewnia wszystkim członkom urzędu konsularnego swobodę poruszania się i podróżowania po swoim terytorium.

Artykuł 37

Swoboda porozumiewania się

1. Państwo przyjmujące dopuszcza i ochrania swobodę porozumiewania się urzędu konsularnego dla wszelkich celów urzędowych. Przy porozumiewaniu się z organami Państwa wysyłającego, przedstawicielstwami dyplomatycznymi oraz innymi urzędami konsularnymi tego Państwa, bez względu na to, gdzie się znajdują, urząd konsularny może używać wszelkich odpowiednich środków, łącznie z kurierami dyplomatycznymi lub konsularnymi, bagażem dyplomatycznym lub konsularnym oraz korespondencją sporządzoną kodem lub szyfrem. Urząd konsularny może jednak zainstalować i używać nadawczą stację radiową jedynie za zgodą Państwa przyjmującego.

2. Przesyłki stanowiące bagaż konsularny mogą zawierać jedynie korespondencję urzędową i dokumenty oraz przedmioty przeznaczone wyłącznie do użytku urzędowego.

3. Urzędowa korespondencja urzędu konsularnego, bez względu na zastosowane środki łączności, jak również opieczątowane worki, walizy i inny bagaż konsularny, pod warunkiem że posiadają widoczne zewnętrzne znaki wskazujące na ich urzędowy charakter, są nietykalne i nie podlegają otwarciu ani zatrzymaniu przez organy Państwa przyjmującego.

4. Kurierzy konsularni, to jest osoby, którym zlecono przewożenie worków, waliz i innego bagażu konsularnego, korzystać będą przy wykonywaniu tych funkcji z tych samych ułatwień, przywilejów i immunitetów, z których korzystają w Państwie przyjmującym kurierzy dyplomatyczni Państwa wysyłającego.

5. Bagaż konsularny może być powierzony kapitanowi statku lub samolotu linii lotniczych, udającego się do portu lub miejsca, do którego przybycie jest dozwolone. Kapitan ten powinien być zaopatrzony w urzędowy dokument określający liczbę przesyłek stanowiących bagaż; kapitan nie jest jednak uważany za kuriera konsularnego. Na podstawie porozumienia z organami Państwa przyjmującego urząd konsularny może wysłać jednego ze swych członków w celu bezpośredniego i swobodnego odebrania bagażu konsularnego od kapitana statku lub samolotu. Postanowienie to stosuje się także do doręczania bagażu konsularnego kapitanowi statku lub samolotu.

Artykuł 38

Porozumiewanie się z obywatelami Państwa wysyłającego

1. W celu ułatwienia wykonywania funkcji konsularnych odnoszących się do obywateli Państwa wysyłającego:

a) kierownik urzędu konsularnego ma swobodę porozumiewania się z obywatelami Państwa wysyłającego i udawania się do nich. Obywatele Państwa wysyłającego mają taką samą swobodę porozumiewania się z urzędem konsularnym tego Państwa i udawania się do niego;

b) właściwe organy Państwa przyjmującego powinny niezwłocznie, a w każdym razie nie później niż w ciągu 72 godzin, zawiadomić urząd konsularny Państwa wysyłającego o tym, że w jego okręgu konsularnym obywatel tego Państwa został aresztowany lub poddany jakimkolwiek innym formom ograniczenia wolności osobistej. Wiadomość od osoby aresztowanej bądź poddanej innej formie ograniczenia wolności osobistej, skierowana do urzędu konsularnego, powinna być również niezwłocznie, a w każ-

dym razie nie później niż w ciągu 72 godzin, przekazana przez wspomniane organy. Organy te powinny niezwłocznie poinformować taką osobę o prawach przysługujących jej na podstawie niniejszego postanowienia;

c) kierownik urzędu konsularnego ma prawo do odwiedzenia obywatela Państwa wysyłającego, który został aresztowany lub poddany jakiejkolwiek innej formie ograniczenia wolności osobistej, rozmawiania i korespondowania z nim oraz ustanowienia dla niego zastępstwa prawnego;

d) kierownik urzędu konsularnego ma takie same prawa, jakie są przewidziane w postanowieniu litery c) w odniesieniu do obywatela Państwa wysyłającego, odbywającego po prawomocnym wyroku karę pozbawienia wolności lub poddanego innej formie ograniczenia wolności osobistej.

2. Uprawnienia przewidziane w ustępie 1 niniejszego artykułu powinny być wykonywane zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego; rozumie się jednak, że wspomniane ustawy i inne przepisy powinny umożliwiać pełną realizację celów, którym służą prawa przyznane na podstawie niniejszego artykułu.

Artykuł 39

Porozumiewanie się z organami Państwa przyjmującego

Przy wykonywaniu swoich funkcji kierownik urzędu konsularnego może zwracać się do:

a) właściwych organów miejscowych w swoim okręgu konsularnym;

b) właściwych organów centralnych Państwa przyjmującego, jeżeli jest to dopuszczalne i w zakresie przewidzianym przez ustawy i inne przepisy oraz zwyczaje Państwa przyjmującego.

Artykuł 40

Oplaty i inne należności konsularne

1. Za dokonywanie czynności konsularnych urząd konsularny może pobierać na terytorium Państwa przyjmującego opłaty i inne należności, przewidziane przez ustawy i inne przepisy Państwa wysyłającego.

2. Kwoty pobierane z tytułu opłat i innych należności, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, oraz dotyczące ich pokwitowania zwolnione są w Państwie przyjmującym od wszelkich opłat i podatków.

Rozdział IV

UŁATWIENIA, PRYWILEJE I IMMUNITETY DOTYCZĄCE URZĘDNIKÓW KONSULARNYCH I INNYCH CZŁONKÓW URZĘDU KONSULARNEGO

Artykuł 41

Ochrona urzędników konsularnych

Państwo przyjmujące będzie traktować urzędników konsularnych z należyтым szacunkiem i zastosuje wszelkie odpowiednie środki w celu zapobieżenia jakimkolwiek zagrożeniu ich osoby, wolności lub godności.

Artykuł 42

Nietykalność osobista urzędników konsularnych

1. Urzędnik konsularny nie podlega w żadnej formie zatrzymaniu lub aresztowaniu, z wyjątkiem przypadku popełnienia przez niego poważnego przestępstwa i na podstawie decyzji właściwych organów Państwa przyjmującego. Przez poważne przestępstwo należy rozumieć każde

przestępstwo popełnione umyślnie, za które ustawodawstwo Państwa przyjmującego przewiduje karę nie niższą niż 5 lat pozbawienia wolności lub karę surowszą.

2. Poza przypadkiem, o którym mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, urzędnik konsularny nie może być uwięziony lub poddany jakiegokolwiek innej formie ograniczenia wolności osobistej, chyba że nastąpi to w wykonaniu prawomocnego wyroku sądu Państwa przyjmującego.

3. Jeżeli przeciwko urzędnikowi konsularnemu wszczęto postępowanie karne, jest on obowiązany stawić się przed właściwymi organami. Postępowanie powinno być jednak prowadzone ze względami należnymi mu z uwagi na jego urzędowe stanowisko i z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, w sposób możliwie jak najmniej utrudniający wykonywanie funkcji konsularnych. Jeżeli w okolicznościach przewidzianych w ustępie 1 niniejszego artykułu niezbędne jest zatrzymanie lub aresztowanie urzędnika konsularnego, to postępowanie przeciwko niemu powinno być wszczęte niezwłocznie.

4. W przypadku zatrzymania bądź aresztowania członka personelu konsularnego lub wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego właściwe organy Państwa przyjmującego zawiadomią o tym niezwłocznie kierownika urzędu konsularnego Państwa wysyłającego.

5. Kierownik urzędu konsularnego korzysta z nietykalności osobistej. Nie może on podlegać w żadnej formie zatrzymaniu lub aresztowaniu.

Artykuł 43

Immunitet jurysdykcyjny

1. W odniesieniu do wykonywanych czynności urzędowych urzędnicy i pracownicy konsularni nie podlegają jurysdykcji organów sądowych i administracyjnych Państwa przyjmującego.

2. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu nie mają jednak zastosowania w odniesieniu do:

a) powództwa cywilnego wynikłego z umowy zawartej przez urzędnika lub pracownika konsularnego, w której nie występował on wyraźnie lub w sposób domniemany w imieniu Państwa wysyłającego;

b) powództwa cywilnego o wynagrodzenie szkody spowodowanej w Państwie przyjmującym przez pojazd lub statek;

c) spraw spadkowych, w których czynności wykonywane są na podstawie pełnomocnictwa.

3. Kierownik urzędu konsularnego korzysta z immunitetu od jurysdykcji karnej Państwa przyjmującego. Korzysta on również z immunitetu od jurysdykcji cywilnej i administracyjnej tego Państwa, z wyjątkiem:

a) przypadków wymienionych w ustępie 2 niniejszego artykułu;

b) powództwa z zakresu prawa rzeczowego dotyczącego prywatnej nieruchomości położonej na terytorium Państwa przyjmującego, chyba że kierownik urzędu konsularnego posiada ją w imieniu Państwa wysyłającego dla celów urzędowych;

c) powództwa dotyczącego spadku, w którym kierownik urzędu konsularnego występuje jako wykonawca testamentu, zarządca, spadkobierca lub zapisobierca, w charakterze osoby prywatnej, a nie w imieniu Państwa wysyłającego;

d) powództwa dotyczącego jakiegokolwiek czynności zawodowej lub handlowej, ewentualnie dokonanej przez kierownika urzędu konsularnego w Państwie przyjmującym, poza swoimi funkcjami urzędowymi.

Artykuł 44

Składanie zeznań w charakterze świadka

1. Członkowie urzędu konsularnego mogą być wzywani w charakterze świadków w toku postępowania sądowego lub administracyjnego. Pracownicy konsularni i członkowie personelu służby nie mogą odmawiać złożenia zeznań, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ustępie 3 niniejszego artykułu. Jeżeli urzędnik konsularny odmawia złożenia zeznań, nie można stosować wobec niego żadnego środka przymusu.

2. Organ żądający zeznań powinien unikać utrudniania urzędnikowi konsularnemu wykonywania jego funkcji. Organ ten może, gdy jest to możliwe, przyjąć zeznania w mieszkaniu urzędnika konsularnego lub w urzędzie konsularnym bądź przyjąć oświadczenie na piśmie od tego urzędnika.

3. Członkowie urzędu konsularnego nie są obowiązani do składania zeznań co do faktów związanych z wykonywaniem swoich funkcji ani do przedstawiania korespondencji i dokumentów dotyczących tych funkcji. Mają oni również prawo odmowy zeznań w charakterze biegłych co do prawa Państwa wysyłającego.

4. Członkowie rodzin członków urzędu konsularnego mogą odmówić składania zeznań w toku postępowania sądowego lub administracyjnego co do okoliczności dotyczących działalności urzędu konsularnego.

Artykuł 45

Zrzeczenie się przywilejów i immunitetów

1. Państwo wysyłające może w konkretnych przypadkach zrzec się poszczególnych przywilejów i immunitetów przewidzianych w artykułach 42, 43 i 44 niniejszej Konwencji.

2. Zrzeczenie się powinno być zawsze wyraźne i zakomunikowane Państwu przyjmującemu na piśmie.

Artykuł 46

Zwolnienie od obowiązków rejestracji i uzyskiwania zezwolenia na pobyt

1. Członkowie urzędu konsularnego oraz członkowie ich rodzin zwolnieni są od wszelkich obowiązków przewidzianych w ustawach i innych przepisach Państwa przyjmującego w odniesieniu do rejestracji cudzoziemców i uzyskiwania zezwoleń na pobyt.

2. Postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu nie stosuje się jednak do pracowników konsularnych i członków personelu służby, którzy nie są stałymi pracownikami Państwa wysyłającego lub wykonują w Państwie przyjmującym jakąkolwiek prywatną działalność zarobkową, ani też do członków ich rodzin.

Artykuł 47

Zwolnienie od podatków i opłat

1. Urzędnicy i pracownicy konsularni, jak również członkowie ich rodzin, pod warunkiem że nie posiadają obywatelstwa Państwa przyjmującego, zwolnieni są od wszelkich opłat i podatków osobistych i rzeczowych, państwowych, regionalnych, prowincjonalnych i komunalnych, z wyjątkiem:

a) podatków pośrednich, które normalnie wliczane są w cenę towarów lub usług;

b) opłat i podatków od prywatnego mienia nieruchomości położonego na terytorium Państwa przyjmującego;

c) podatków spadkowych i podatków od przeniesie-

nia własności, pobieranych przez Państwo przyjmujące, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 49 litera b);

d) opłat i podatków od jakichkolwiek dochodów prywatnych mających swe źródło w Państwie przyjmującym;

e) opłat i podatków pobieranych za świadczenie określonych usług;

f) opłat i podatków sądowych, rejestracyjnych, skarbowych, hipotecznych oraz innych opłat, podatków lub należności pobieranych przez organy Państwa przyjmującego za czynności urzędowe.

2. Członkowie personelu służby, nie będący obywatelami Państwa przyjmującego, zwolnieni są od opłat i podatków od wynagrodzeń, otrzymywanych za swoją pracę wykonywaną dla urzędu konsularnego.

3. Członkowie urzędu konsularnego, zatrudniający osoby, których wynagrodzenia nie są zwolnione od podatku od wynagrodzeń w Państwie przyjmującym, powinni wypełniać obowiązki nakładane przez ustawy i inne przepisy tego Państwa na pracodawców w odniesieniu do podatku od wynagrodzeń.

Artykuł 48

Zwolnienie od opłat celnych i rewizji celnej

1. Państwo przyjmujące zezwala, z zachowaniem wymagań przewidzianych w swoich ustawach i innych przepisach, na przywóz i wywóz przedmiotów przeznaczonych do użytku służbowego urzędu konsularnego, łącznie ze środkami transportu, a także udziela zwolnienia od wszelkich opłat celnych, podatków i innych związanych z tym należności w odniesieniu do tych przedmiotów, z wyjątkiem opłat za składowanie, przewóz i podobne usługi.

2. Państwo przyjmujące zezwala, z zachowaniem wymagań przewidzianych w swoich ustawach i innych przepisach, na przywóz przedmiotów przeznaczonych wyłącznie do spożycia i użytku osobistego urzędnika konsularnego i członków jego rodziny, łącznie z przedmiotami przeznaczonymi dla jego urzędzenia się, a także udziela zwolnienia od wszelkich opłat celnych, podatków i innych związanych z tym należności w odniesieniu do tych przedmiotów, z wyjątkiem opłat za składowanie, przewóz i podobne usługi.

3. Pracownicy konsularni oraz członkowie ich rodzin korzystają ze zwolnień i przywilejów, przewidzianych w ustępie 2 niniejszego artykułu, w odniesieniu do przedmiotów przywiezionych w czasie ich pierwszego urzędzenia się.

4. Urzędnicy i pracownicy konsularni, jak również członkowie ich rodzin, korzystają ze zwolnień i przywilejów, określonych w ustępie 2 niniejszego artykułu, w odniesieniu do wywozu przedmiotów stanowiących ich własność, przy opuszczaniu Państwa przyjmującego w następstwie zakończenia funkcji urzędnika bądź zatrudnienia pracownika konsularnego.

5. Bagaż osobisty przewożony przez urzędników konsularnych i członków ich rodzin zwolniony jest od rewizji celnej. Może być on rewidowany jedynie w przypadku, gdy istnieją poważne powody, aby sądzić, że zawiera on inne przedmioty niż wymienione w ustępie 2 niniejszego artykułu. Rewizja taka powinna być dokonywana jedynie w obecności zainteresowanego urzędnika konsularnego lub członka jego rodziny.

Artykuł 49

Spadek po członku urzędu konsularnego lub członku jego rodziny

W przypadku śmierci członka urzędu konsularnego lub członka jego rodziny, nie posiadającego obywatelstwa Państwa przyjmującego, Państwo przyjmujące:

a) zezwoli na wywóz ruchomego mienia osoby zmarłej, z wyjątkiem mienia nabytego w Państwie przyjmującym, którego wywóz był zabroniony w chwili śmierci tej osoby;

b) zwolni od państwowych, regionalnych, prowincjonalnych i komunalnych podatków spadkowych i podatków od przeniesienia własności mienie ruchome, które znajduje się w Państwie przyjmującym jedynie w związku z przebywaniem osoby zmarłej w tym Państwie w charakterze członka urzędu konsularnego lub członka jego rodziny.

Artykuł 50

Zwolnienie od służby wojskowej i świadczeń obowiązkowych

Państwo przyjmujące zwalnia członków urzędu konsularnego i członków ich rodzin, pod warunkiem że nie posiadają obywatelstwa tego Państwa, od:

a) obowiązku służby wojskowej;

b) wszelkich świadczeń osobistych, służby publicznej jakiegokolwiek rodzaju i obciążeń o charakterze wojskowym, takich jak rekwizycja, kontrybucja i zakwaterowanie wojsk.

Artykuł 51

Przestrzeganie ustaw i innych przepisów Państwa przyjmującego

1. Bez uszczerbku dla przywilejów i immunitetów, przewidzianych w niniejszej Konwencji, osoby z nich korzystające obowiązane są przestrzegać ustaw i innych przepisów Państwa przyjmującego. Są one również obowiązane nie mieszać się do wewnętrznych spraw tego Państwa.

2. Pomieszczenia konsularne nie powinny być używane w sposób niezgodny z zadaniami urzędu konsularnego.

Artykuł 52

Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej

Członkowie urzędu konsularnego powinni przestrzegać wszelkich obowiązków nakładanych przez ustawy i inne przepisy Państwa przyjmującego w zakresie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, wynikającej z używania jakiegokolwiek pojazdu lub statku.

Rozdział V

POSTANOWIENIA RÓŻNE I KOŃCOWE

Artykuł 53

Wykonywanie funkcji kierownika urzędu konsularnego przez innych urzędników konsularnych

Funkcje kierownika urzędu konsularnego, przewidziane w niniejszej Konwencji, mogą być wykonywane również przez innych urzędników konsularnych, jeżeli zostali oni do tego upoważnieni przez kierownika urzędu konsularnego lub przez właściwe organy Państwa wysyłającego.

Artykuł 54

Wykonywanie funkcji konsularnych przez przedstawicielstwo dyplomatyczne

1. Postanowienia niniejszej Konwencji stosuje się odpowiednio w przypadkach wykonywania funkcji konsularnych przez przedstawicielstwo dyplomatyczne Państwa wysyłającego.

2. Imiona i nazwiska członków personelu dyplomatycznego przedstawicielstwa dyplomatycznego, przydzielonych do wydziału konsularnego lub w inny sposób powołanych do wykonywania funkcji konsularnych, powinny być notyfikowane Ministerstwu Spraw Zagranicznych Państwa przyjmującego.

3. Do przywilejów i immunitetów członków personelu dyplomatycznego przedstawicielstwa dyplomatycznego, o których mowa w ustępie 2 niniejszego artykułu, mają nadal zastosowanie normy prawa międzynarodowego, dotyczące stosunków dyplomatycznych.

Artykuł 55

Wykonywanie funkcji konsularnych na rzecz państwa trzeciego

Urząd konsularny Państwa wysyłającego może po notyfikacji Państwu przyjmującemu i w przypadku braku jego wyraźnego sprzeciwu wykonywać w Państwie przyjmującym funkcje konsularne na rzecz państwa trzeciego.

Artykuł 56

Ratyfikacja i wejście w życie Konwencji

1. Konwencja niniejsza podlega ratyfikacji i wejdzie w życie po upływie trzydziestu dni od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która nastąpi w Warszawie.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Dano w Warszawie dnia 11 listopada 1976 roku.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski* L. S.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

Ekscelencjo,

Rzym, dnia 9 listopada 1973

Mam zaszczyt stwierdzić, że w czasie rokowań uzgodniono, iż upoważnienie przewidziane w artykule 53 Konwencji konsularnej między Republiką Włoską a Polską Rzeczpospolitą Ludową, podpisanej w dniu dzisiejszym, może być w odniesieniu do funkcji wymienionych w artykule 38 lit. c i lit. d udzielone, w razie konieczności, pracownikowi konsularnemu zatrudnionemu w służbie administracyjnej urzędu konsularnego, pod warunkiem że jest on obywatelem Państwa wysyłającego.

W przypadku wyrażenia zgody na powyższe proponuję, aby niniejsze pismo i odpowiedź Waszej Ekscelencji stanowiły Porozumienie Umawiających się Stron w tej sprawie.

Porozumienie to wejdzie w życie jednocześnie z Konwencją konsularną między Republiką Włoską a Polską Rzeczpospolitą Ludową.

Korzystam z okazji, aby ponowić Waszej Ekscelencji wyrazy mego wysokiego poważania.

Aldo Moro

Jego Ekscelencja

Pan Stefan Olszowski

Minister Spraw Zagranicznych

Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Ekscelencjo,

Rzym, dnia 9 listopada 1973

Mam zaszczyt potwierdzić otrzymanie pisma Waszej Ekscelencji z dzisiejszą datą stwierdzającego:

«Ze w czasie rokowań uzgodniono, iż upoważnienie przewidziane w artykule 53 Konwencji konsularnej między Republiką Włoską a Polską Rzeczpospolitą Ludową, podpisanej w dniu dzisiejszym, może być w odniesieniu do artykułu 38 lit. c i lit. d udzielone, w razie konieczności, pracownikowi konsularnemu zatrudnionemu w służbie administracyjnej urzędu konsularnego, pod warunkiem że jest on obywatelem Państwa wysyłającego.

W przypadku wyrażenia zgody na powyższe proponuję, aby niniejsze pismo i odpowiedź Waszej Ekscelencji stanowiły Porozumienie Umawiających się Stron w tej sprawie.

Porozumienie to wejdzie w życie jednocześnie z Konwencją konsularną między Republiką Włoską a Polską Rzeczpospolitą Ludową.

W tej sprawie mam zaszczyt poinformować Waszą Ekscelencję, że Strona Polska wyraża zgodę na powyższe.

Korzystam z okazji, aby ponowić Waszej Ekscelencji wyrazy mego wysokiego poważania.

Stefan Olszowski

Jego Ekscelencja

Pan Aldo Moro

Minister Spraw Zagranicznych

Republiki Włoskiej

36

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 18 lutego 1977 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji konsularnej między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Włoską, podpisanej w Rzymie dnia 9 listopada 1973 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 56 ustęp 1 Konwencji konsularnej między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Włoską, podpisanej w Rzymie dnia 9 listopada 1973 r., nastąpiła w War-

szawie dnia 15 lutego 1977 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych wymienionej konwencji.

Powyższa konwencja wchodzi w życie dnia 17 marca 1977 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *E. Wojtaszek*